

[Főoldal](#) > ... > [Jogi Lépések Indítása](#) > [Polgári Ügyek Európai Igazságügyi Atlasza](#) > [Ideiglenes Számlazárolást Elrendelő Európai Végzés](#) > France

Ideiglenes számlazárolást elrendelő európai végzés

Franciaország

Franciaország

ILLETÉKES BÍRÓSÁGOK/HATÓSÁGOK KERESÉSE

A lenti keresőeszköz segít megtalálni Önnek az(oka)t a bíróság(ka)t/szerv(ek)et, amely(ek) illetékes(ek) az adott európai uniós jogi eszköz vonatkozásában. Figyelem: noha mindent megtettünk azért, hogy a rendszerben indított keresések a lehető legpontosabb találatokat eredményezzék, kivételes esetekben előfordulhat, hogy az illetékesség helytelen megállapítása miatt a keresés eredménye nem teljes.

50. cikk (1) bekezdés a) pont – A számlazárolási végzés kibocsátására illetékes bíróságok

Az általános hatáskörű elsőfokú bíróság (*tribunal de grande instance*) végrehajtás tárgyában eljáró bírója (*juge de l'exécution*). Ha a hitelezőnek közokirat van a birtokában, a törvényszéknek a végrehajtás tárgyában eljáró bírója rendelkezik hatáskörrel az ideiglenes számlazárolást elrendelő európai végzés kibocsátására.

50. cikk (1) bekezdés b) pont – A számlainformációk beszerzésére illetékesként kijelölt hatóság

A bírósági végrehajtó (*huissier de justice*).

50. cikk (1) bekezdés c) pont – A számlainformációk beszerzésének módszerei

A bírósági végrehajtó jogosult betekinteni a Ficoba nevű nyilvántartásba, amely a magánszemélyek franciaországi bankszámláinak központi nyilvántartása.

A 14. cikk (5) bekezdés a) és b) pontja alkalmazandó: a kijelölt információs hatóság megkeresésére a bankok kötelesek közölni, hogy az adós rendelkezik-e náluk számlával; a hatóság jogosult hozzáférni a releváns információkhoz, amennyiben azok hatóság vagy közigazgatási szerv nyilvántartásában találhatóak vagy más módon ezek birtokában vannak.

A francia jog szerint megengedett az adós számlainformációihoz történő ilyen hozzáférés, amennyiben a hitelező rendelkezik végrehajtható jogcímmel (a polgári ügyekben történő végrehajtásról szóló törvény (*code des procédures civiles d'exécution* a továbbiakban: CPCE) L. 152-1 és L. 152-2 cikke).

A Ficoba-nyilvántartást (a bankszámlák és hasonló számlák nemzeti nyilvántartása, *Fichier national des comptes bancaires et assimilés*) 1971-ben hozták létre, és az Államháztartási Főigazgatóság (*Direction Générale des Finances Publiques*) irányítása alatt áll. A nyilvántartásban minden számlatípus (banki, postai, takarékpénztári stb. számlák) szerepel, és az arra jogosult személyek információt kaphatnak a magánszemélyek vagy társaságok számláiról.

A nyilvántartásba minden számlanyitás bekerül. A pénzügyi intézmény tájékoztatja a számlatulajdonost arról, hogy az új számla bejegyzésre kerül a Ficoba-nyilvántartásba. Egy számla megnyitására, megszüntetésére vagy módosítására vonatkozó nyilatkozatnak az alábbi információkat kell tartalmaznia:

a számlát vezető intézmény neve és címe;

a számla száma, típusa és jellemzői;

a bejelentett ügylet dátuma és jellege (számlanyitás, számla megszüntetése vagy módosítása);

a számlatulajdonos neve, születési ideje és helye, valamint egyéni vállalkozók esetében a Siret-szám (a cégnyilvántartás azonosítási rendszere, *système d'identification du répertoire des établissements*);

jogi személy esetében a név, a jogi forma, a Siret-szám és a cím.

A nyilvántartásban nem szerepelnek a számlán keresztül végzett műveletekre és a számlaegyenlegre vonatkozó információk.

A számlát megnyitó, módosító vagy megszüntető bank jelentése nyomán a nyilvántartásba vételt az Államháztartási Főigazgatóság végzi. Az egyének családi állapotára vonatkozó adatokat az INSEE (Nemzeti statisztikai és gazdaságtudományi intézet, *Institut national de la statistique et des études économiques*) igazolja; a jogi személyek adatait pedig az Államháztartási Főigazgatóság igazolja és frissíti a Sirene-rendszerben (a vállalkozások és telephelyeik azonosítására és nyilvántartására szolgáló nemzeti rendszer, *Système national d'identification et du répertoire des entreprises et de leurs établissements*).

A bírósági végrehajtók jegyzéke

50. cikk (1) bekezdés d) pont – A bíróságok, amelyeknél a számlazárolási végzés iránti kérelmet elutasító határozattal szembeni fellebbezést elő kell terjeszteni

A Fellebbviteli Bíróság (*Cour d'appel*)

50. cikk (1) bekezdés e) pont – A számlazárolási végzés és az egyéb iratok átvétele, továbbítása és kézbesítése tekintetében illetékesként kijelölt hatóságok

Bírósági végrehajtók

50. cikk (1) bekezdés f) pont – A számlazárolási végzés végrehajtására illetékes hatóság

Bírósági végrehajtók

50. cikk (1) bekezdés g) pont – A közös és kedvezményezett (letéti) számlák zárolhatóságának mértéke

Közös számla zárolása esetén valamennyi számlatulajdonost tájékoztatni kell. Ha a bírósági végrehajtónak nincs információja a közös számla társtulajdonosainak kilétéről és címéről, felkéri a bankot, hogy tájékoztassa a társtulajdonosokat a számla zárolásáról és a követelt összegekről annak érdekében, hogy azok adott esetben érvényesíteni tudják a számlával kapcsolatos jogait, és különösen, hogy hozzájussanak a közös számlaösszezből őket megillető részhez.

Az intézkedés megtámadására nyitva álló határidő csak akkor kezdődik meg, amikor a közös számla társtulajdonosa a számla zárolásáról értesítést kap.

A polgári ügyekben történő végrehajtásról szóló törvény R. 162-9. cikke értelmében amennyiben olyan, akár közös számla, amelyre házassági vagyonközösségben élő házastársak valamelyikének jövedelmét és munkabérét utalják, a másik házastárs tartozásának biztosítékeként zárolásra kerül, haladéktalanul a házastárs rendelkezésére kell bocsátani a számlazárolást megelőző hónapban a számlára utalt bevételek vagy munkabér összegének megfelelő, vagy – a házastárs választása szerint – a zárolást megelőző 12 hónapban a számlára utalt jövedelem vagy munkabér átlagának megfelelő összeget.

Az adós bevételeit a zároltatni kívánt számlán a zárolást kérő hitelezőnek kell azonosítania. A számla természetesen teljes egészében is zárolható, amennyiben arra csak az adós jövedelme érkezik, akkor is, ha közös számláról van szó.

A francia jog önmagában a megbízói alszámla fogalmát nem ismeri.

A zálogjog általános koncepciójából (*principe du droit de gage général*) eredően tilos olyan pénzeszköz zárolása, amelyet az adós harmadik személy nevében tart birtokában és amely nem az adós tulajdonát képezi, vagy amelyet letétbe helyeztek az adósnál.

Szakmai minőségében eljáró közvetítő olyan külön számláján elhelyezett pénzeszközöket, amely kétséget kizáróan bizonyítja, hogy e pénzeszközök harmadik fél tulajdonát képezik, a hitelezők annak ellenére sem zároltathatják, hogy a számla jogosultja a közvetítő, és ő az egyetlen személy, aki e pénzeszközök kifizetését kérheti. Ez vonatkozik azokra az összegekre, amelyeket a Letéti Pénztárnál (*Caisse des dépôts et consignations*) vezetett külön számlán közjegyző (*notaire*) helyez letétbe, illetve az ingatlanközvetítők vagy ingatlankezelők által letétbe helyezett összegekre.

50. cikk (1) bekezdés h) pont – A lefoglalás alól mentes összegekre vonatkozó szabályok

A francia nemzeti jogban az alábbi két, azonos célt szolgáló de eltérő módon működő szabályozás érvényesül: a lefoglalás alól mentes banki egyenleg (*solde bancaire insaisissable*), amely automatikusan mentesül a lefoglalás alól, valamint a lefoglalás alóli mentesség átvitele (*report d'insaisissabilité*), amit az adósnak kell kérelmeznie, valamint bizonyítania, hogy a számlára utalt összegek mentesek a lefoglalás alól.

1) Lefoglalás alól mentes banki egyenleg

A polgári ügyekben történő végrehajtásról szóló törvény L. 162-2. cikke értelmében, amennyiben az adós természetes személy, a bank köteles a számlán vagy számlákon a lefoglalás napján lévő egyenleg határáig rendelkezésére bocsátani egy tartási rendeltetésű, a szociális és családjogi törvénykönyv (*Code de l'action sociale et des familles*) L. 262-2. cikke szerinti egyedülálló kedvezményezett részére folyósított átalányösszegű jövedelemplótló támogatás (*RSA socle*) minimális összegével megegyező összeget, amelyet a 2016. április 27-i 2016-538. sz. rendelet 524,68 euróban határozott meg.

A polgári ügyekben történő végrehajtásról szóló törvény R. 162-2. cikke értelmében az adósnak e mechanizmus alkalmazását nem kell kérelmeznie: a bank azonnal tájékoztatja az adóst arról, hogy a lefoglalás alól mentes összeget a rendelkezésére bocsátják. Több bankszámla esetén valamennyi számláról lehet pénzeszközöket az adós rendelkezésére bocsátani, első helyen a folyószámlákról kell kifizetést teljesíteni. A bank haladéktalanul értesíti a végrehajtót az adós rendelkezésére bocsátott pénzeszközökről, valamint arról, hogy ezek mely számlán vagy számlákon találhatóak. Különböző pénzügyintézeteknél vezetett számlák zárolása esetén a végrehajtó megjelöli azt a harmadik felet vagy feleket, amely, vagy amelyek kötelesek hozzáférhetővé tenni az adós számára a „banki létminimumot” (*RSA bancaire*), és meghatározza ennek módját.

A polgári ügyekben történő végrehajtásról szóló törvény R. 162-3. cikke értelmében ezt az összeget a zárolás időpontját követően egy hónapig kell az adós számára fenntartani.

2) A zárolás alóli mentesség átvitele

Csak abban az esetben van értelme, hogy az adós a lefoglalás alóli mentesség átvitelét kérje, ha a lefoglalás alól mentes egyéb összegek meghaladják a lefoglalás alól mentes banki egyenleg összegét.

A polgári ügyekben történő végrehajtásról szóló törvény L.112-4. cikke értelmében a lefoglalás alól mentes összegek, ha azokat átutalják egy bankszámlára, mentesek maradnak a lefoglalás alól. Ugyanezen törvény R. 112-5. cikke előírja, hogy ha egy bankszámlára olyan összeget utaltak, amely részben vagy teljesen egészében mentes a lefoglalás alól, a mentesség az említett összeg erejéig e számla egyenlegére is vonatkozik.

Az említett törvény R. 162-4. cikke szerint „amennyiben rendszeres időközönként lefoglalás alól mentes összegek – például munkabér, öregségi nyugdíj, családi pótlék vagy munkanélküli-járadék – kerülnek utalásra a számlára, a számlatulajdonos a pénzeszközök eredetének igazolása ellenében kérheti, hogy azonnal bocsássák a rendelkezésére azokat, az utolsó lefoglalás alól mentes összeg átutalása óta a számlára érkezett összegek levonása mellett”. Ez kétféle összegre vonatkozik: a lefoglalás alól teljes mértékben mentes bevételekre, mint például a jövedelemplótló támogatás minimális összege; valamint azokra a bevételekre, amelyeket csak a munka törvénykönyvében (*Code du travail*) megállapított szabályok alapján, az ott megállapított mértékben lehet lefoglalni. A Semmitőszék (*Cour de cassation*) ítélezési gyakorlata szerint ez a mentesség a bankszámlára

befizetett valamennyi ilyen összegre kiterjed, nemcsak a legutóbb átutalt összegre (a Semmítőszék második polgári tanácsának 2000. május 11-i 98.11-696. sz. határozata). Gyakorlati szempontból ez a szabály nehezen végrehajtható, ha a számlára olyan összegek is kerülnek, amelyek teljes mértékben vagy részben lefoglalhatók.

Annak meghatározásakor, hogy mely összegekre terjed ki a lefoglalás alóli mentesség átvitele, nem vehetők figyelembe a függőben lévő, a zárolást követő 15 napon belül teljesített tranzakciók (a polgári ügyekben történő végrehajtásról szóló törvény R. 162-4. cikkének második bekezdése).

Az adós bármikor, azt megelőzően is kérheti a lefoglalás alól mentes összegek rendelkezésre bocsátását, hogy a függőben lévő ügyletek teljesítésére rendelkezésre álló 15 napos határidő lejárt volna; az összegeket azonnal átutalják számára. A hitelező csak akkor kap tájékoztatást arról, hogy a pénzeszközöket az adós rendelkezésére bocsátották, amikor kifizetés iránti igényt nyújt be: ezt követően 15 napon belül kifogásolhatja az adós rendelkezésére bocsátott összeget és annak jóváírását (a polgári ügyekben történő végrehajtásról szóló törvény R. 162-4. cikkének utolsó mondata).

Az egyszeri tartozások (*créances instantanées*) lefoglalás alól mentesített összegét illetően a polgári ügyekben történő végrehajtásról szóló törvény R. 162-5. cikke úgy rendelkezik, hogy az adós a pénzeszközök eredetének igazolása ellenében kérheti azok azonnali rendelkezésére bocsátását, a követelés feljegyzésének napja óta a számlára terhelt összegek levonása mellett. Ilyen pénzüsszeg lehet például az elmaradt munkabér (*rappel de salaires*) vagy a haláleseti juttatás (*capital-décès*) (a társadalombiztosítási törvény (*Code de la sécurité sociale*) L.361-5. cikke értelmében mentesül a lefoglalás alól). Ezek az összegek nem hozzáférhetők a folyamatban lévő ügyletek rendezésére a polgári ügyekben történő végrehajtásról szóló törvény L. 162-1. cikkében előírt 15 napos határidő lejártá előtt. Az adós bármikor kérheti a végrehajtási bíróságtól a visszatartott összegek korábbi rendelkezésre bocsátását, ha igazolja, hogy azok mentesek a lefoglalás alól. Ilyen esetekben a hitelezőt meg kell hallgatni vagy idézni kell.

50. cikk (1) bekezdés i) pont – A díjak, ha a bankok jogosultak ezeket felszámolni az egyenértékű tagállami végzések alkalmazásáért vagy a számlainformációk biztosításáért, és melyik felet terheli e díjak megfizetésének kötelezettsége

A francia jog nem rendelkezik kifejezetten a számlazárolási végzés végrehajtási illetékéről. A monetáris és pénzügyi törvénykönyv (*Code monétaire et financier*) azonban úgy rendelkezik, hogy a zárolás alatt álló számla tulajdonosa, mint adós terhére rótt zárolási díjat (*frais par saisie-attribution*) fel kell tüntetni a banki díjtételek jegyzékén, amelyet a bankok kötelesek az ügyfelek rendelkezésére bocsátani ([article D. 312-1-1](#)).

Emellett az ügyfeleket előzetesen és díjmentesen tájékoztatni kell ezekről a díjakról ([R. 312-1-2. cikk](#)) az [L. 312-1-5](#) cikkel összhangban, amely úgy rendelkezik, hogy ezt az információt a számlatulajdonos bankszámlakivonatán is fel kell tüntetni, és a számla csak a számlakivonat keltétől számított 14 napos időszak letelte után terhelhető meg ezekkel az összegekkel. Úgy tűnik, hogy a bankok szabadon meghatározhatják a számlatulajdonosokkal szemben felszámított díjakat, amelyek összege körülbelül 80 eurótól 150 euróig terjed.

Az intézkedés foganatosításáért felelős bírósági végrehajtóval szemben a bank által a számlainformációk rendelkezésre bocsátásáért felszámított bármely esetleges díj az eljárási költségek részét fogja képezni, amit főszabály szerint az adósnak kell viselnie (lásd fent).

A francia bankok által felszámított díjak összege 78 és 111 euró között mozog.

50. cikk (1) bekezdés j) pont – A számlazárolási végzés feldolgozásában vagy végrehajtásában érintett hatóság vagy egyéb szerv által felszámított díjak táblázata vagy az alkalmazandó díjakat megállapító egyéb szabályok

A bírósági végrehajtók a nemzeti díjtáblázat szerinti díjakat számítanak fel a számlazárolási végzés végrehajtásáért. Ezek a következőkképpen foglalhatók össze: Az eljárás (az ideiglenes számlazárolási végzés jogerős zárolási határozattá (*saisie-attribution*) történő átváltoztatását is ideértve) teljes költsége az adott követelés összegétől függően 166,19 euró és 397,88 euró között mozog.

Ezen túlmenően a követelések biztosítására szolgáló zárolás szerepel a kereskedelmi törvénykönyv (*Code de commerce*) A 444-16. cikkében említett szolgáltatások között, ezért adminisztrációs díjat (*droit d'engagement de*

poursuites) kell fizetni utána. E díj mértékét a kereskedelmi törvénykönyv A. részének 444-15. cikke határozza meg. Ha a követelés összege nem haladja meg a 76 eurót, a díj 4,29 euró; a 76 eurós értékhatár felett a díj arányos a követelés összegével (de legfeljebb 268,13 euró), a következő skála szerint:

A KÖVETELÉS ÖSSZEGE	A DÍJ MÉRTÉKE
0 EUR-tól 304 EUR-ig	5,64 %
305 EUR-tól 912 EUR-ig	2,82 %
913 EUR-tól 3040 EUR-ig	1,41 %
3040 EUR felett	0,28 %

Az adminisztrációs díj ugyanazon követelés behajtásával összefüggésben csak egyszer számolható fel.

Ha az intézkedés költségeit, amelyért a díjat felszámítják, az adós viseli, a díj megfizetése is őt terheli, minden más esetben a díjat a hitelezőnek kell megfizetnie.

A díj a bírósági végrehajtó részére fizetendő, függetlenül attól, hogy a behajtási eljárás sikeres volt-e.

Attól függően, hogy az intézkedés költségeit az adós vagy a hitelező viseli, azokat az A. 444-31. vagy az A. 444-32. cikkben meghatározottak szerint kell beszámítani.

A polgári ügyekben történő végrehajtásról szóló törvény L. 152-1. és L. 152-2. cikke alapján benyújtott bármely kérelem illetve adó nélkül 21,45 euró (lásd a kereskedelmi törvénykönyv (*Code de commerce*) A. 444-43. cikkét, 151. intézkedés). Ezek nemzeti, regionális, megyei és önkormányzati hatóság által, a nemzeti, regionális, megyei és önkormányzati hatóságok engedélyével vagy irányítása alatt működő vállalkozás által, közjogi intézmény vagy közigazgatási hatóság irányítása alatt működő intézmény által, vagy letéti számlák vezetésére jogszabályi felhatalmazással rendelkező szervek által lefolytatandó keresés iránti kérelmek. Ugyanez a díj vonatkozik a Ficoba-nyilvántartásból történő adatkérésre is.

50. cikk (1) bekezdés k) pont – Az egyenértékű tagállami végzések rangsora, amennyiben fennáll

A zárolás nem akadályozza a versengő követeléseket, de a zárolást elsőként kérő hitelező igénye megelőzi a többiekét. A követelést biztosításának ténye nem akadályozza annak, hogy egy másik hitelező másik végrehajtási intézkedést kezdeményezzen, ez utóbbi azonban csak akkor hatályosul, ha az első intézkedés nem alakul át jogerős végrehajtássá.

A polgári ügyekben történő végrehajtásról szóló törvény L. 523-1. cikke értelmében, ha az ideiglenes zárolással biztosítandó követelés pénzüsszeg megfizetésére irányul, a zárolás joghatása megfelel a polgári törvénykönyv 2350. cikkében foglalt letétbe helyezés joghatásának, azaz az összeg elkülönítésre kerül, és azon a polgári törvénykönyv 2333. cikkében foglalt zálogjogi rendelkezések szerinti elsőbbségi jog (*gages*) keletkezik. A számlazárolás ily módon a zálogjog „kiváltságát” biztosítja a zárolást kérő hitelező részére, vagyis azt a jogot, hogy a követelése elsőbbséget élvez más hitelezők követeléseivel szemben. A zárolást kérő hitelező követelését a biztosítékkal nem fedezett hitelezők vagy alárendelt hitelezők versengő követelése nem veszélyeztetik. A zárolást kérő hitelező követelését azonban megelőzhetik magasabb rendű elsőbbségi joggal rendelkező hitelezői követelések, mint például a munkavállalók „abszolút elsőbbségi joga”, a jogi költségek fedezésének elsőbbsége vagy az államháztartási bevételek elsőbbsége.

Ha ugyanazon a napon több számlazárolást rendelnek el, a zárolt összegeket arányosan kell elosztani, és az elsőbbségi jogokat nem kell figyelembe venni (a Semmítőszék 1996. május 24-i 09-60.004. sz. állásfoglalása).

50. cikk (1) bekezdés l) pont – A jogorvoslatra illetékes bíróság vagy végrehajtó hatóság

A számlazárolási végzés visszavonására, végrehajtásának korlátozására vagy megszüntetésére, vagy annak megállapítására, hogy a számlazárolási végzés végrehajtása a közrendbe ütköző lenne, ezért azt meg kell

szüntetni, a törvényszéknek a végrehajtás tárgyában eljáró bírója rendelkezik hatáskörrel.

50. cikk (1) bekezdés m) pont – A bíróságok, amelyeknél a fellebbezést elő kell terjeszteni, valamint a fellebbezés előterjesztésének esetlegesen előírt határideje

A 33., 34. vagy 35. cikk alapján hozott határozatok elleni fellebbezések elbírálására hatáskörrel rendelkező bíróság a fellebbviteli bíróság. A fellebbezési határidő 15 nap. A fellebbezési határidő kezdete az a nap, amikor a címzett aláírja a végrehajtási bíró határozatát tartalmazó ajánlott levél kézhezvételére vonatkozó átvételi elismervényt, amelyet a bíróság hivatala küld meg a feleknek.

Ha az átvételi elismervényt nem írták alá, a végrehajtási bíró határozatát a felek kérelmére a bírósági végrehajtó kézbesíti, és a fellebbezési határidő a határozat kézbesítésének napján kezdődik.

50. cikk (1) bekezdés n) pont – Az eljárási illetékek

A számlazárolási végzés iránti kérelem és a fellebbezés benyújtása illetékmentes.

A polgári ügyekben történő végrehajtásról szóló törvény L. 512-2. cikke értelmében a számlazárolási végzéssel kapcsolatban keletkező költségeket az adós viseli, kivéve, ha a bíróság az eljárás befejezésekor ettől eltérően határoz. A bíróság listát készít a költségjegyzékbe felvehető tételekről, és meghatározza, hogy az egyes költségtételek viselése kit terhel.

Az említett cikk azt is előírja, hogy amennyiben a bíróság a számlazárolási végzést hatályon kívül helyezi, a hitelező kötelezhető a végzéssel okozott kár megtérítésére. Az ítélkezési gyakorlat értelmében e kártérítési kötelezettség érvényesítéséhez a felróhatóságot nem kell bizonyítani (a Semmítőszék második polgári tanácsának 2004. január 29.-i 01-17.161. sz., és 2006. június 7-i 05-18.038. sz. határozata).

50. cikk (1) bekezdés o) pont – Az iratok fordítása céljából elfogadott nyelvek

Csak francia nyelvű dokumentumok fogadhatók el.

■ Last update: 01/06/2021

E lap nemzeti nyelvű változatát az adott tagállam tartja fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Az Európai Bizottság nem vállal semmifajta felelősséget az e dokumentumban szereplő vagy abban hivatkozott információk vagy adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.